

Κυρία, το φεγγάρι φεγγαρίζει.....

Αφορμή για τη δράση στάθηκε η αφήγηση του παραμυθιού ‘Ο Φεγγαροσκεπαστής’ του Eric Puyburet. Στο παραμύθι υπήρχε μια ανατροπή, ότι ο Φεγγαροσκεπαστής μας έστειλε γράμμα. Από εκεί άρχισε όλη η περιπέτεια που ζήσαμε στην τάξη μας...

“Εεεε, γειά σου από εδώ ψηλά, από το φεγγάρι. Για να με διαβάξεις, σημαίνει ότι έμαθες την ιστορία μου. Ναι, εγώ είμαι, ο Τιμολέων. Δεν είναι πολύ καιρός που ζω στο φεγγάρι, αλλά τί να σου πω, όλα εδώ είναι υπέροχα, αν και λιγάκι μοναχικά. Η σελήνη και τα αστέρια είναι η παρέα μου. Από εδώ επάνω ο κόσμος φαίνεται τόσο μικροσκοπικός, σαν μπάλα παγωτό με χρωματιστή τρούφα. Η αλήθεια είναι πως μου λείπουν πολύ τα παγωτά και κυρίως το κέικ της μαμάς μου. Αλήθεια, αν συναντήσεις τη μαμά μου, πες της πως είμαι καλά και δώσε της ένα δυνατό φιλί από εμένα. Εάν πάλι δεν τη βρεις, δώσε στη δική σου μαμά ένα δυνατό φιλί από εμένα, αφού όλες οι μαμάδες είναι το ίδιο γλυκές!

Εδώ επάνω στο φεγγάρι, συμβαίνει κάτι παράξενο αλλά αυτό που θα σου πω κράτα το μυστικό, μην το πεις σε κανένα. Μπορώ και ακούω τις επιθυμίες σου, μπορώ και νιώθω τα όνειρά σου και εκείνη τη στιγμή χιλιάδες αστέρια έρχονται κοντά μου και νιώθω λιγότερο μόνος. Γι' αυτό, σε παρακαλώ, να κάνεις πιο συχνά όμορφα όνειρα όταν είσαι ξύπνιος, για να αισθάνομαι ότι με σκέφτεσαι. Χτίζε με τη σκέψη σου έναν όμορφο κόσμο!”

Υπήρχε καταιγισμός ιδεών από τα παιδιά, πολλά ερωτήματα που και εμείς δεν ήμασταν σε θέση να απαντήσουμε: γιατί το φεγγάρι είναι άλλοτε ολόκληρο και άλλοτε μισό;

Έτσι άρχισε το ταξίδι μας, όχι μόνο προς το φεγγάρι αλλά προς όλους τους πλανήτες. Παρατηρήσαμε τον ουρανό που είναι σαν μια μεγάλη ομπρέλα γεμάτη από μικρές ομάδες αστεριών. Φτιάξαμε με το σώμα μας τους αστερισμούς, 'Τη μεγάλη Άρκτο'.

Οργανώσαμε ταξίδι στο φεγγάρι φτιάχνοντας μια σκάλα με το σώμα μας, αλλά δεν τα καταφέραμε, γι'αυτό ζητήσαμε τη βοήθεια από το αρκουδάκι που είχε πάει μια βόλτα στο φεγγάρι με το διαστημόπλοιό του.

Έτσι στρωθήκαμε στη δουλειά.

Πρώτος μας στόχος: να φτιάξουμε διαστημόπλοιο. Όμως δεν χωράγαμε στο ένα και αποφασίσαμε να φτιάξουμε τρία για να χωρέσουμε όλοι.

Μόνο ο μικρός Κωνσταντίνος δεν ήθελε να ταξιδέψει στο φεγγάρι γιατί ένιωθε μεγαλύτερη σιγουριά στη γη. Μέχρι που ένας συμμαθητής του του είπε ότι η γη γυρίζει.

Ζωγραφίσαμε τους πλανήτες που ήταν πιο γνωστοί, ο ήλιος, το φεγγάρι, η γη και ανακαλύψαμε ότι το φεγγάρι φεγγαρίζει όπως μας είπε ο μικρός Θοδωρής.

Αφού λοιπόν ήταν όλα έτοιμα για το ταξίδι μπήκε το ερώτημα από τα παιδιά με ποιον θα παίξουμε εκεί εκτός από τον Φεγγαροσκεπαστή που έχει μάλιστα πολύ δουλειά να σκεπάζει και να ξεσκεπάζει το φεγγάρι.

Μιλήσαμε για τον τρόπο που μπορούμε να δούμε από τη γή μας τα άστρα και τους πλανήτες που είναι τόσο μακριά από εμάς. Φέραμε τηλεσκόπιο.

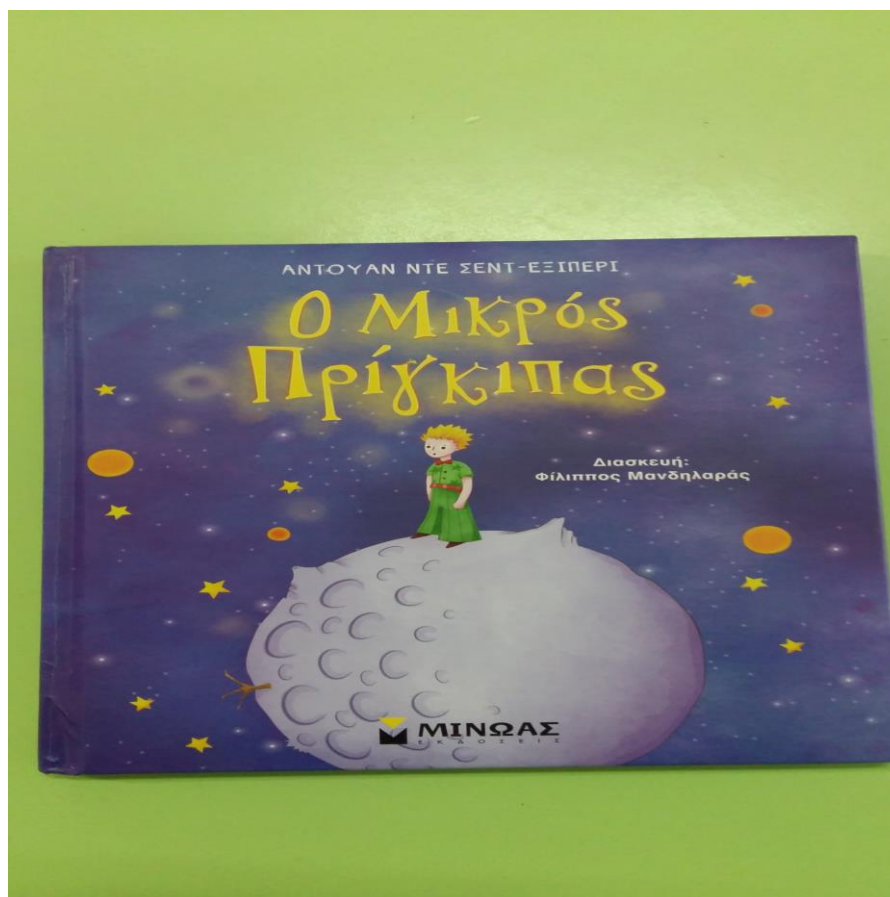
Φτιάξαμε τα δικά μας τηλεσκόπια, μικρά και μεγάλα.

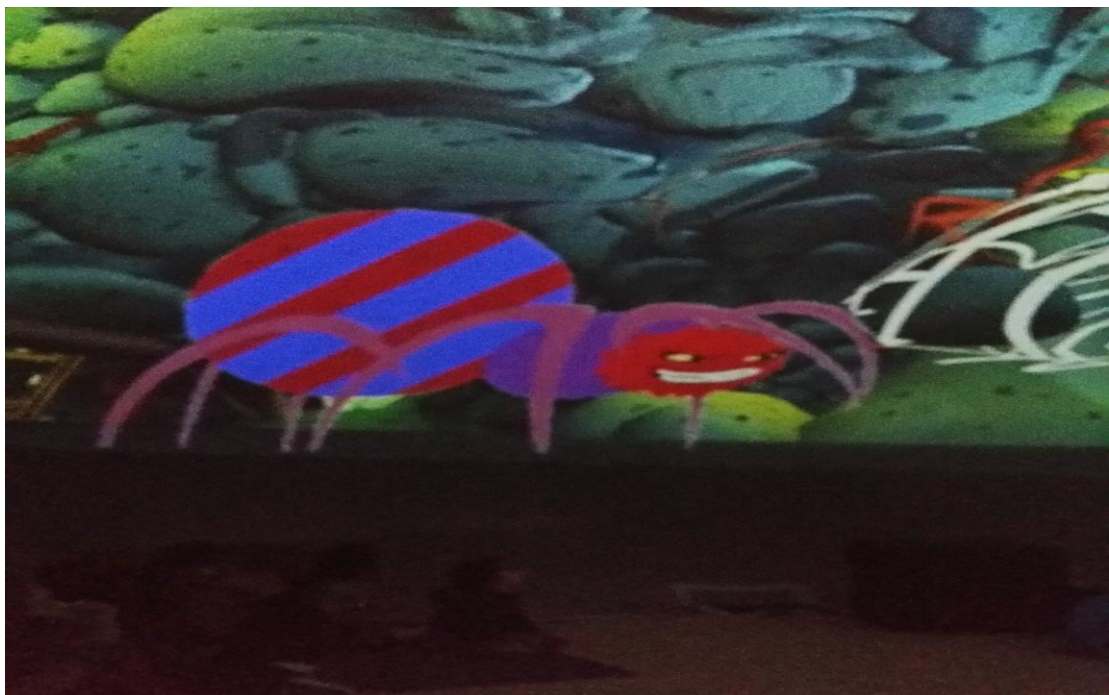

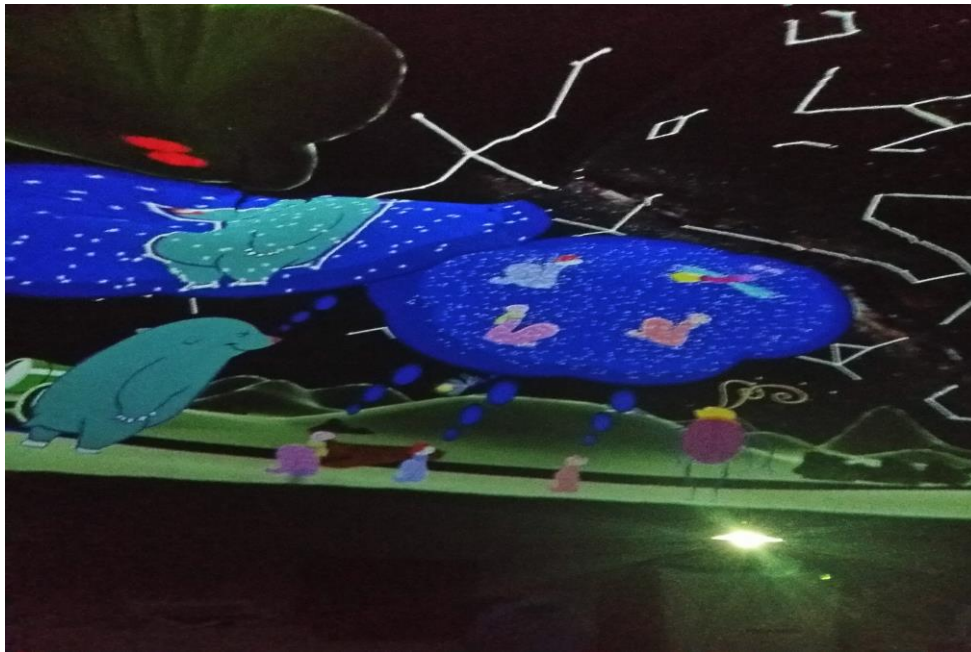
Το θαύμα έγινε μέσα από τη δικά μας τηλεσκόπια, ανακαλύψαμε ένα καινούργιο πλανήτη που οι μεγάλοι ονόμαζαν 'Αστεροειδή Β612'. Και βέβαια θα ξέρετε όλοι ότι μένει 'Ο Μικρός Πρίγκηπας' του Αντουάν Ντε Σεν Εξίπερι, που μας μάγεψε η ιστορία του.

Επιθυμία των παιδιών ήταν να πάμε στο Πλανητάριο μήπως ανακαλύψουμε και άλλους πλανήτες αλλά αυτή τη φορά μας περίμενε μια έκπληξη. Το Πλανητάριο ήρθε στο σχολείο μας.

9^{ος} Παιδικός Σταθμός

Οι παιδαγωγοί

Πελαγία Μπίκα
Τάνια Αναστίογλου